

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
 Zagrebačka 2
 31000 OSIJEK

Poziv na poslovni broj: **St-737/2022**

Predstečajni postupak:

Dužnik: **PRESOFLEX GRADNJA d.o.o., Požega, Industrijska 30, OIB: 66952197279 (dalje: Dužnik)**

Vjerovnik: **Zagrebačka banka d.d., Zagreb, Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 2963223473 (dalje: Zagrebačka banka)**

Podnesak Vjerovnika Zagrebačke banke d.d.

kojim se očituje na točku I. izreke rješenja Visokog trgovačkog suda RH
 broj PŽ-1521/2023-4 od 19.04.2023. godine i na obrazloženje u vezi te točke I. izreke

1 x, prilozi

1. U gore označenom predmetu na e-oglasnoj ploči je dana 04.05.2023. objavljeno rješenje Visokog trgovačkog suda RH (dalje: **VTSRH**) broj PŽ-1521/2023-4 od 19.04.2023.g (dalje: **Drugostupanjsko rješenje**) kojim je, pored ostalog, VTSRH odlučio:

„I. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-737/2022-70 od 17. ožujka 2023.:

1. u točki VI.1., VI.3. i VI.4. izreke - Tablica osporenih tražbina u dijelu u kojem su utvrđene kao osporene tražbine vjerovnika:

- pod brojem 1, ZAGREBAČKA BANKA d.d. u iznosu od u iznosu od 6.234.165,08 EUR / 46.971.316,83 kn,
- pod brojem 3, ADIKO BANK d.d. u iznosu od u iznosu od 4.814.037,11 EUR / 36.271.362,60 kn
- pod brojem 4, PODRAVSKA BANKA d.d. u iznosu od 198.508,38 EUR / 1.495.661,41 kn.

2. u točkama X., XII. i XIII. izreke u kojima se upućuje osporavatelj tražbine predstečajni dužnik u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbina vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d., ADDIKO BANK d.d. i PODRAVSKA BANKA d.d.

*3. u točkama XVI. i XVIII. izreke u kojima se upućuje osporavatelj tražbine ADRIA RIJEKA d.o.o. u roku od osam dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno od pravomoćnosti rješenja odnosno od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka pokrenuti parnicu radi dokazivanja osnovanosti svog osporavanja tražbine vjerovnika ZAGREBAČKA BANKA d.d., ADDIKO BANK d.d.....i predmet u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.“ (dalje: **Ukidni dio Drugostupanjskog rješenja**).*

Zagrebačka banka d.d.

Trg bana Josipa Jelačića 10
 10000 Zagreb
 Republika Hrvatska

infotelefon: 0800 00 24
 www.zaba.hr

Uprava
 Predsjednik Uprave
 Ivan Vlaho
 Članovi Uprave:
 Dalibor Čubela, Tatjana Antolić
 Jasnić, Jasna Mandac, Slaven
 Rukavina, Spas Blagovestov
 Vidarkinsky, Gianluca Totaro,
 Pavel Vinter
 Predsjednik Nadzornog odbora
 Simone Marcucci

Upisana u sudski registar kod Trgovačkog suda u Zagrebu rješenjem broj Tt -95/1-2, od 17.03.1995., MBS 080000014, iznos temeljnog kapitala: 6.404.839.100,00 kuna, u cijelosti uplaćen
 Temeljni kapital podijeljen je na 320.241.955 redovnih dionica, pojedinačnog nominalnog iznosa od 20,00 kuna, koje se u kompjutorskom sustavu Središnjeg klirinškog depozitarnog društva vode s oznakom ZABA-R-A kao nematerijalizirani vrijednosni papiri na ime.
 Račun Banke kod Hrvatske narodne banke, Trg hrvatskih velikana 3, 10000 Zagreb, IBAN: HR8823600001000000013, OIB: 92963223473.

U obrazloženju u vezi Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja VTSRH je, pored ostalog, naveo:

„10.samo u odnosu na tražbine pod brojem 1, 3, i 4, koje su osigurane razlučnim pravom na imovini dužnika. Te tražbine nisu mogle biti ispitane na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina, budući da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.....

.....Iz obrazloženja pobijane odluke proizlazi da su navedeni vjerovnici dostavili obavijest o razlučnom pravu u skladu s člankom 38. stavkom 1. SZ-a, te da se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su pristali da se odgodi namirenje njihovih tražbina iz predmeta razlučnog prava.....

.....Prvostupanjski sud, naime, ispituje i utvrđuje osporenim tražbine za koje sam navodi da nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku.....

*.....U ponovnom postupku sud će provjeriti i utvrditi radi li se u navedenom slučaju doista o razlučnim pravima o kojima su vjerovnici dostavili obavijest te da se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su pristali da se odgodi namirenje njihovih tražbina iz predmeta razlučnog prava. U tom slučaju će u novoj odluci izostaviti ukinute točke VI.1., VI.3. i VI.4. izreke pobijanog rješenja....“ (dalje: **Obrazloženje Ukidnog dijela**).*

2. Držimo da je prvostupanjski sud pravilno postupio i da je pravilno primijenio odredbe važećeg Stečajnog zakona (dalje: **SZ**) kad je donio prvostupanjsko rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama broj St-737/2022-70 od 17.03.2023. (dalje: **Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama**) u dijelu u kojem je isto od strane drugostupanjskog suda ukinuto Ukidnim dijelom Drugostupanjskog rješenja.

Mislimo da je stav koji je zauzet u Drugostupanjskom rješenju (o tome da tražbine osigurane razlučnim pravom na imovini Dužnika nisu mogle biti ispitane na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina jer da razlučna prava, uključujući i tražbine osigurane razlučnim pravom, za koje se razlučni vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje niti je pristao na odgodu namirenja iz predmeta razlučnog prava, nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku) suprotan smislu i odredbama važećeg SZ-a.

Naime, držimo da drugostupanjski sud u Obrazloženju Ukidnog dijela pogrešno poistovjećuje samo razlučno pravo i samu tražbinu osiguranu razlučnim pravom i pogrešno smatra da se ovdje radi o istim pojmovima. U konkretnom slučaju postoji razlučno pravo Zagrebačke banke za prijavljenu tražbinu koja je osigurana razlučnim pravom i za koju je Dužnik osobno odgovoran i stoga Zagrebačka banka kao razlučni vjerovnik ima tražbinu koju može i treba prijaviti i koja se mora i treba ispitati (utvrditi ili osporiti) u predstečajnom postupku, neovisno što je ista osigurana razlučnim pravom. Članak 35. st. 3. SZ-a upućuje na odgovarajuću primjenu čl. 153. SZ-a, koji izričito propisuje da su vjerovnici s pravom odvojenog namirenja ujedno i stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Takva primjena čl. 153. SZ na predstečajni postupak bi značila da razlučni vjerovnik može prijaviti svoju tražbinu kao predstečajni vjerovnik, neovisno o tome što ima za nju razlučno pravo i neovisno o tome da li je dao Obavijesti i izjave u vezi svog razlučnog prava ili nije.

Proizlazi da drugostupanjski sud smatra da je razlučno pravo ujedno uključuje i tražbinu osiguranu razlučnim pravom što smatramo pogrešnim i protivnim odredbama i smislu SZ-a. Smatramo da je smisao odredbi SZ-a koje reguliraju razlučno pravo i tražbine osigurane razlučnim pravom u tome da prijavljene tražbine osigurane razlučnim pravom moraju i trebaju biti predmet ispitivanja (utvrđivanja ili osporavanja) dok s druge strane, sukladno čl. 46. st. 6. SZ-a samo razlučno pravo ne može biti predmet ispitivanja na ročištu radi ispitivanja tražbina. Članak 46. st. 6. SZ-a jasno upućuje na to da samo razlučno pravo nije predmet ispitivanja, ali to nikako ne znači da se tražbine koje su osigurane razlučnim pravom ne prijavljuju i ne ispituju jer su i tražbine osigurane razlučnim pravom one tražbine koje se prijavljuju i koje se ispituju u predstečajnom postupku. Da je SZ-a želio propisati ono što pogrešno zaključuje drugostupanjski sud u

Obrazloženju Ukidnog dijela, onda bi tako i regulirao u čl. 46. st. 6. SZ-a, međutim to nije bila namjera i smisao SZ-a pa zato tako nešto nije ni propisao.

Dakle, može se zaključiti da čak i u situaciji da su od strane razlučnog vjerovnika i dane Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava to nema nikakvog utjecaja na pravo razlučnog vjerovnika da prijavi u predstečajni postupak tražbinu koja je osigurana razlučnim pravom i na to da se prijavljena tražbina razlučnog vjerovnika koja je osigurana razlučnim pravom mora i treba ispitati u predstečajnom postupku.

Već ranije je sudska praksa VTSRH kroz svoje odluke zauzela vrlo jasan stav (suprotan stavu drugostupanjskog suda izraženog u Obrazloženju Ukidnog dijela) o tome da razlučno pravo ne može biti predmet ispitivanja, ali da se unatoč tome tražbine koje su osigurane razlučnim pravom prijavljuju u predstečajni postupak i da se ispituju u predstečajnom postupku, a to se najbolje vidi iz odluke – drugostupanjskog rješenja VTSRH Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021. koja se prilaže uz ovaj podnesak (dalje: **Drugostupanjska odluka po kojoj se tražbine osigurane razlučnim pravom prijavljuju i ispituju**).

U toj je Drugostupanjskoj odluci po kojoj se tražbine osigurane razlučnim pravom prijavljuju i ispituju vrlo jasno naglašeno da

„...razlučni vjerovnici predstečajnog postupka su istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. U njihovo razlučno pravo se ne dira, ono ostaje i „samo“ razlučno pravo nije predmet ispitivanja u predstečajnom postupku sukladno odredbi čl. 46. st. 6. u vezi s odredbom čl. 38. st. 1., 3. i 4. SZ-a.“

te je zauzet i jasan stav u toj Drugostupanjskoj odluci po kojoj se tražbine osigurane razlučnim pravom prijavljuju i ispituju, da, neovisno o danim Obavijestima i izjavama u vezi razlučnog prava:

„...treba razlikovati pravo vjerovnika da prijavi svoju tražbinu prema dužniku i da se ona utvrdi, od njegovog razlučnog prava. Upravo je to i bio cilj uvođenja odredbe čl. 35. st. 3. SZ-a...“

Nadalje, smatramo da pri donošenju Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja VTSRH nije uvažio postojeće odredbe SZ-a koje su stupile na snagu 31.03.2022. godine Zakonom o izmjenama i dopunama SZ-a (NN 36/2022) i to odredbe koje reguliraju položaj i prava razlučnih vjerovnika, a posebice odredbu čl. 38. st.1 SZ-a koja propisuje u kojem su roku razlučni vjerovnici dužni FINA-u obavijestiti o svojim pravima, pravnoj osnovi razlučnog prava i dijelu imovine dužnika na koji se odnosi njihovo razlučno pravo te dati izjavu odriču li se ili ne odriču prava na odvojeno namirenje i dati izjavu o pristanku ili uskrati pristanka odgode namirenja iz predmeta na koji se odnosi njihovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja (prije i dalje: **Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava**), a to je rok od 21 dana od dostave plana restrukturiranja, a koji rok u ovom predstečajnom postupku nad Dužnikom uopće još nije počeo teći jer Dužnik još uopće nije dostavio plan restrukturiranja. Stoga su Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava dane prije dostave plana restrukturiranja preuranjene i ne bi smjele imati učinak jer nije ni počeo teći propisani rok u kojem se one moraju dati, a što je ispravno zaključio i prvostupanjski sud u svom obrazloženju.

Zato smatramo da je u zadnjoj rečenici (točki 34.) obrazloženja Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama prvostupanjski sud pravilo zaključio i postupio kad je napisao: *„Sud na ispitnom ročištu nije sastavio tablicu razlučnih prava na ispitnom ročištu jer dužnik nije izradio i dostavio plan restrukturiranja.“*

Nadalje držimo da pogrešno drugostupanjski sud u Obrazloženju Ukidnog dijela zaključuje da iz obrazloženja Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama proizlazi da su razlučni vjerovnici dostavili obavijest o razlučnom pravu u skladu s člankom 38. stavkom 1. SZ-a. Naime, to da su razlučni vjerovnici dostavili obavijest o razlučnom pravu u skladu s člankom 38. stavkom 1. SZ-a prvostupanjski sud u obrazloženju Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama nigdje nije ni naveo što je i razumljivo jer po članku 38. stavak 1. SZ-a još nije ni počeo teći propisani rok u kojem su razlučni vjerovnici dužni dati Obavijesti i izjave u vezi razlučnog prava. Nadalje, pogrešno drugostupanjski sud u Obrazloženju Ukidnog dijela zaključuje da prvostupanjski sud ispituje i utvrđuje osporenim tražbine za koje sam prvostupanjski sud navodi da nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku. U obrazloženju Rješenja o utvrđenim i

osporenim tražbinama prvostupanjski sud nigdje nije ni naveo da tražbine osigurane razlučnim pravima nisu predmet ispitivanja u predstečajnom postupku. Stoga je nejasno iz kojeg dijela obrazloženja Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama je drugostupanjski sud izveo gore opisane pogrešne zaključke koje je naveo u Obrazloženju Ukidnog dijela kad za takve zaključke nema nikakvog tekstualnog uporišta niti ikakvog stava u obrazloženju Rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama.

3. Zbog svega navedenog smatramo da je stav drugostupanjskog suda u vezi Ukidnog dijela Drugostupanjskog rješenja pogrešan i da je Obrazloženje Ukidnog dijela pogrešno i nije u skladu s odredbama SZ-a i da nije u skladu s postojećom praksom VTSRH-a u vezi s navedenim pravnim pitanjem te predlažemo da prvostupanjski sud u ponovnom postupku uzme u obzir sve gore izneseno.

U Zagrebu, 11.05.2023.

Vjerovnik:

Zagrebačka banka d.d., po punomoćniku
Dubravko Čejka, temeljem generalne punomoći
koja je deponirana u uredu predsjednika
Trgovačkog suda u Osijeku pod br. 39 Su-184/2022

Prilog: drugostupanjsko rješenje VTSRH Poslovni broj: 24 PŽ-384/2021-2 od 04.02.2021.